

ОЗНАКИ

ЗНАМЕНІЯ ВРЕМЕНИ ЧАСУ

№ 1 (102) 2018

ТРИЕДИНЫЙ БОГ — с. 4

Виртуальный бот или живое
общение с Богом? — с. 18

Радість – еліксир життя — с. 30

Омани сатани — с. 42

СЛОВО РЕДАКТОРА

КОПАЙТЕ ГЛУБЖЕ!

Священное Писание – это удивительная Книга, содержащая неисчерпаемую глубину знаний. Истины, которые не видны при поверхностном чтении, можно обнаружить лишь с помощью тщательного исследования Слова Божьего. В нем мы находим советы для нашей христианской жизни, ответы на волнующие нас вопросы и поучительные истории, из которых можно почерпнуть уроки для нашего времени. Эта Книга актуальна для всех поколений!

На страницах данного выпуска мы будем исследовать разные библейские темы, которые помогут нам глубже понять истины о триединстве Бога, происхождении греха, радости в жизни. Мы узнаем, какие обольщения использует сатана, чтобы обмануть ищущих Бога. Особый акцент будет сделан на размышлении о том, какие существуют ключи к пониманию книги Откровение.

Как понять притчу о богаче и Лазаре, рассказанную Христом? Что означает «ныне же будешь со Мною в раю»? Мы коснемся с вами этих вопросов и попытаемся найти на них ответы.

Не обойдем вниманием и тем о здоровье и семейных отношениях: откроем секрет успешной семьи, а также узнаем советы по лечению диабета и правильному питанию.

Для того чтобы найти сокровища, нужно копать глубже. Так же и Слово Божье раскроет перед нами драгоценные истины, если мы начнем тщательно изучать его. Бог благословит наше стремление узнать Его лучше!

- 2 Слово редактора**
- 4 Триєдиний Бог**
Бог єдин. Отець, Син і Святой Дух – це єдинство трьох взаємочесних Личностей.
- 8 Компас твоєї життя**
- 10 Нещасна людина з Римлян 7**
«Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?» – писав Павло. Що він мав на увазі? У цій статті ми роздумуватимемо над цим питанням.
- 14 Ангели завжди поруч**
- 16 Сім'я, що має успіх**
Сім'єне коло — це священне місце, символ Небес, дзеркало, у якому слід бачити своє відображення.
- 18 Виртуальний бот или живое общение с Богом?**
Сьогодні виртуальні боти дуже популярні. Ти можеш завантажити і встановити на свій телефон додаток, а потім вільно спілкуватися з віртуальним роботом.
- 20 Як правильно жити в горі?**
- 21 Совети по лікуванню діабета**
- 24 Еволюція гріха. Продовження.**
- 30 Радість – еліксир життя**
Радість, про яку йдеться у Святому Письмі, – це не штучна сміховинність, викликана алкоголем, наркотиками, веселими історіями чи непристойними анекдотами. Радість – це плід Святого Духа, Котрий живе в людині, а не приходить іззовні.
- 34 Обзор последних открытий в области библейской археологии**
- 37 Ключи к пониманию книги Откровение**
Книга Откровение є дуже важливою і в то ж час складною для розуміння книгою Біблії. Вона займає особливе місце в біблійному трактуванні. Необхідно мати деякі ключі, щоб зрозуміти її апокаліптичне значення.
- 42 Оми сатани**
- 46 Притча про багача і Лазаря**
- 48 Сьогодні ти будеш зі Мною в раю?**

**Відповідальний за випуск
директор видавництва**
Василь Джулай

Головний редактор
Лариса Качмар

Відповідальний редактор
Марина Становкіна

Редакційна колегія:
С. В. Носов
В. С. Велечук
Г. М. Безкровний

Богословська експертиза:
Ігор Корещук

Коректура:
Людмила Шаповал
Ганна Борисовська

Дизайн та верстка:
Юлія Сміль

Фотографії:
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк:
Тамара Грицьок

lifesource.com.ua

Реєстраційне свідоцтво
№ 51 KB від 10 вересня 1993 р.
Формат 60х84 1/8.
Папір крейдований.
Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 5.
Наклад 2100 прим.

Адреса редакції:
04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
Телефон: 467-50-68

© 2017, журнал
«Ознаки часу»

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не підляючи перегляду автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

ТРИЕДИНЫЙ БОГ

Бог един. Отец, Сын и Святой Дух – это единство трех взаимовечных Личностей. Бог бессмертен, всемогущ, всеведущ, вездесущ и превыше всего. Он безграничен и выше человеческого понимания, однако познаваем посредством Его откровений о Себе Самом. Он вовеки достоин поклонения, чести и служения всего творения.

«Пришел к своим, и свои Его не приняли» (Ин. 1:11). В этих словах выражено отношение к Богу не только тех, кто толпился у креста и кричал: «Распни Его», но и всех поколений, живших на Земле. Самая большая проблема сегодня состоит в том, что людям более всего недостает правдивых знаний о Боге.

Многие теории, пытающиеся объяснить Бога, и многие доводы «за» и «против» Его существования говорят о том, что человеческая мудрость не в состоянии рационально осмыслить Божество. Попытка познать Бога только человеческой мудростью похожа на попытку изучать созвездия с помощью обычной линзы. Поэтому для многих Бог остается тайной.

Одна из основных заповедей Писания призывает каждого человека любить **«Бога твоего всем сердцем твоим, и всею душою твою, и всем разумением твоим...»** (Мф. 22:37). Однако мы не можем любить Того, о Ком ничего не знаем, да и исследованием постичь до конца не можем. Что же нам делать, чтобы мы могли знать и любить своего Творца?

Понимая затруднительное положение, в котором оказались люди, Бог по Своей любви и милости открылся нам через Библию. Эта книга — не следствие человеческого поиска Бога, а результат Божьего откровения о Самом Себе. Цель этого откровения — установить мост через пропасть, между восставшим грешным миром и святым милосердным Богом. Величайшая любовь Божья явлена нам посредст-

вом наивысшего откровения — Иисуса Христа, Его Сына. Через Иисуса Христа мы можем узнать Отца. Сам Иисус сказал: **«Если бы вы знали Меня, то знали бы и Отца Моего; и отныне знаете Его и видели Его»** (Ин. 14:7). И хотя постичь Бога полностью невозможно, все же Священное Писание дает практические знания о Боге. Благодаря этим знаниям мы можем установить с Ним тесные взаимоотношения, ведущие к спасению.

В отличие от любого другого познания, познание Бога требует участия как ума, так и сердца, то есть всей человеческой личности, а не только интеллекта. Человек должен быть открыт для Святого Духа и готов исполнять Божью волю. В Нагорной проповеди Христос дал особую характеристику людям, желающим познать Бога: **«Блаженны чистые сердцем, ибо они Бога узрят»** (Мф. 5:8).

Изучая Библию, мы приходим к познанию Бога совершенно иным путем, чем приобретаем остальные знания. Невозможно поставить себя выше Бога и рассматривать Его как объект анализа и количественных измерений. В наших поисках знания о Боге мы должны покориться авторитету Его откровения о Самом Себе, то есть Библии. Без библейского руководства Бога познать невозможно.

О существовании Бога свидетельствуют два основных источника: природа и Священное Писание (Библия).

1

Свидетельство творения.

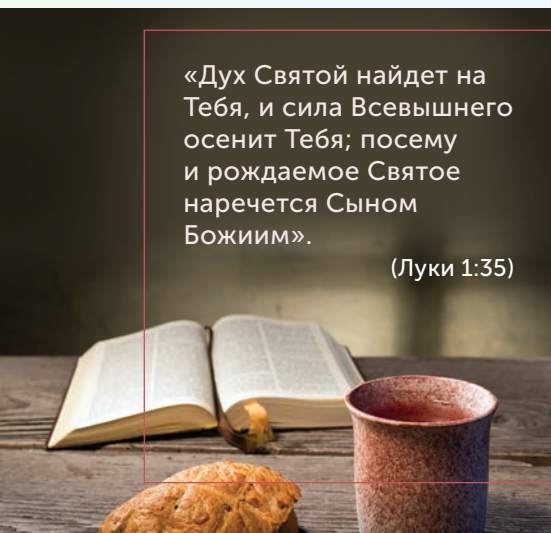
Всякий может узнать о Боге через природу и человеческий опыт. Давид писал: **«Небеса проповедуют славу Божию, ☉**

и о делах рук Его вещает твердь» (Пс. 18:2). А Павел заявлял: **«Ибо невидимое Его, вечная сила Его и Божество, от создания мира через рассматривание творений видимы»** (Рим. 1:20).

Интуитивное чувство, что Бог существует, присуще даже тем, кто не умеет читать, для кого Библия недоступна.

«Дух Святой найдет на Тебя, и сила Всевышнего осенит Тебя; посему и рождаемое Святое наречется Сыном Божиим».

(Луки 1:35)

2

Свидетельство Писания.

Библия не доказывает существования Бога — оно в ней само собой подразумевается. Уже первый стих Библии гласит: **«В начале сотворил Бог небо и землю»** (Быт. 1:1). Священное Писание описывает Бога как Творца, Вседержителя и Правителя. Откровение Бога посредством творения настолько убедительно, что нет никакого оправдания атеизму, отказу признать существование Бога. Для каждого, кто на самом деле пытается постичь истину о Боге, найдется

достаточно доказательств Его бытия. Однако вера остается необходимым условием, так как **«без веры угодить Богу невозможно; ибо надобно, чтобы приходящий к Богу веровал, что Он есть, и ищущим Его воздает»** (Евр. 11:6). Тем не менее вера в Бога — не слепая вера. Она основана на достаточных свидетельствах из Божьего откровения, явленного через Священное Писание и природу.

Библия знакомит нас с именами Бога, показывает Его дела и описывает Его качества, что помогает понять Божественную сущность. Обратите внимание на некоторые имена Бога, используемые в Библии. Имена **Элион** (Всевышний) и **Эль Элион** (Бог Всевышний) указывают на Его возвышенное положение. Имя **Адонай** (Господь) говорит о Боге как о всемогущем Правителе. Эти имена подчеркивают величественный и сверхъестественный характер Бога.

Другие имена открывают готовность Бога к общению с людьми. Имена **Шаддай** (Всемогущий) и **Эль Шаддай** (Бог Всемогущий) указывают на всемогущего Бога, Который является источником благословения и утешения. Имя Яхве, что означает Вечносуший, свидетельствует о Божьей верности завету, Его милости и неизменности. Часто Бог, дабы показать Свою близость к людям, открывался им под именем Отец.

В противоположность язычникам, окружавшим израильтян, израильский народ верил в единого Бога (Втор. 4:35; 6:4). Понятие единобожия подчеркивается также в Новом Завете. Эта монотеистическая убежденность не противоречит христианскому понятию о триединном Боге — Отце, Сыне

и Святом Духе. Оно лишь подчеркивает, что других божеств, кроме Него, нет. И хотя Бог существует не в одном Лице, Он един в целях, мыслях и характере. Это единство не устраняет особенностей Личностей Отца, Сына и Святого Духа. А факт существования разных Личностей Божества не противоречит идее единобожия, которая подчеркивается в Писании, свидетельствующем, что Отец, Сын и Святой Дух – единый Бог.

Между Личностями триединного Бога разобщений не существует, однако каждая Личность имеет Свои Божественные полномочия.

Из многих текстов Священного Писания можно сделать вывод, что Божество состоит не из одной Личности. Иногда писатели Библии передают прямую речь Бога, используя местоимения и падежные окончания множественного числа, например:

«И сказал Бог: сотворим человека по образу Нашему, по подобию Нашему...» (Быт. 1:26); **«И сказал Господь Бог: вот, Адам стал как один из Нас...»** (Быт. 3:22); **«...Сойдем же, и смешаем там язык их...»** (Быт. 11:7); **«И услышал я голос Господа, говорящего: кого Мне послать? и кто пойдет для Нас?»** (Ис. 6:8).

В разных местах Священного Писания о Духе Божьем и Боге говорится как о разных Личностях. Например, в истории о творении читаем: **«...Дух Божий носился над водою»** (Быт. 1:2).

Первое пришествие Христа на Землю открывает истину о триединном Боге еще яснее. Воплощение прекрасно отобразило взаимоотношения трех Личностей Божества, основанные на общем служении. Отец отдал Своего Сына, Христос воплотился,

а Святой Дух сделал возможным рождение Иисуса. В словах ангела к Марии ясно показано участие всех трех Личностей Божества в таинстве боговоплощения: **«Дух Святой найдет на Тебя, и сила Всевышнего осенит Тебя; посему и рождаемое Святое наречется Сыном Божиим»** (Луки 1:35). Каждая Личность Божества присутствовала при крещении Христа: Отец, поддерживавший Сына, Христос, крестившийся как пример для нас, и Дух Божий, наделивший Христа Своей силой.

В апостольском благословении упоминаются все три Личности Божества: **«Благодать Господа нашего Иисуса Христа, и любовь Бога Отца, и общение Святого Духа со всеми вами»** (2 Кор. 13:13). В Новом Завете ранняя Церковь крестила людей во имя Троицы – Отца, Сына и Святого Духа (см. Мф. 28:19).

В деле спасения людей каждая Личность Божества выполняет особую задачу. Примирение, совершенное для всех на кресте, становится личным достоянием человека, когда Христос посредством Святого Духа входит в сердце верующего.

 Мирон Вовк

КОМПАС ТВОЕЙ ЖИЗНИ

ТЫ НАХОДИШЬСЯ НА НЕИЗВЕСТНОЙ
ТЕРРИТОРИИ. ОДИН. УСПЕХ ВЫПОЛНЕНИЯ
ТВОЕЙ МИССИИ ЗАВИСИТ ОТ РЕШЕНИЙ,
КОТОРЫЕ ТЫ БУДЕШЬ ПРИНИМАТЬ.
ГОТОВ ЛИ ТЫ?

Ты видишь перед собой много деревьев. Что ты предпримешь, чтобы пройти через лес? Что еще, кроме еды и воды, тебе нужно взять с собой? Спальный мешок на случай, если заблудишься или замерзнешь. Огромный нож, чтобы избавляться от густых веток. Запасные носки, которые понадобятся, если ты промокнешь. Твой список становится все больше. Не забыл ли ты что-нибудь еще?

Конечно же!

Ты вспоминаешь о компасе.

НУЖЕН ЛИ КОМПАС?

Компас – это прибор, который помогает человеку ориентироваться на местности. Его магнитная стрелка всегда указывает точно на север. Сегодня существует много других способов определить направление, не учитывая магнитные полюсы нашей планеты, но качественный старомодный компас все еще является популярным.

До изобретения этого прибора было сложно совершать морские путешествия. Большинство кораблей отправлялись в плавание недалеко от берега. Моряки ориентировались по береговой линии, ночному небу. Появление же компаса позволило человеку отдаляться дальше от берега и исследовать другие земли.

Каждый из нас похож на этих моряков. Мы исследуем мир, принимаем решения, куда идти дальше, но, как и древним морякам, нам нужен компас, который поможет ориентироваться в жизни.

КАКОЙ ОРИЕНТИР У ТЕБЯ В ЖИЗНИ?

«Я зашел слишком далеко».

Слышал ли ты когда-нибудь эти слова? Многие люди чувствуют, что вложили слишком много времени, денег или эмоций, чтобы возвращаться обратно, даже если очевидно, что они идут в неправильном направлении.

ПОМНИ: продолжая идти в неправильном направлении, ты не достигнешь цели!

«Другие думают, что это правильно». А слышал ли ты эти слова? Ты, скорее всего, сам их произносил. Но если другие говорят, что так правильно, то это еще не означает, что так оно и есть. Очень легко сойти с верного пути. Поразмышляй, например, о трагедии, случившейся в 1993 г. в городе Вейко, США. В одном из поместьев этого города жили последователи секты «Ветвь Давида», считавшие, что их лидер Дэвид Кореш был во всем прав. Но у властей появилось подозрение в издевательствах над детьми членов секты и незаконном хранении оружия. При неудачном штурме поместья вспыхнул пожар, в котором погибли 76 человек, включая детей и самого лидера.

Иногда другие люди могут быть правы, но тебе нужна мудрость, прежде чем ты примешь решения, основанные на знаниях других.

«Это же очень легко!» Такие слова свидетельствуют о само-

уверенности и приводят к многим ошибкам. Конечно же, хорошо быть в меру уверенным в своих способностях. Уверенность означает, что ты учишься, практиковал и изучал то, что ты можешь делать. Она появляется в результате тяжелого труда. Однако самоуверенность может привести к необдуманным поступкам и неправильным решениям. Не попадайся в эту ловушку. Будь мудрым! Вспомни лучшие решения, которые ты принимал в своей жизни. Что тебе помогло принять правильные решения?

Если ты имеешь Библию, то это и есть Божий компас – дар для нас, помогающий принимать решения.

«Ибо только Я знаю намерения, какие имею о вас, говорит Господь, намерения во благо, а не на зло, чтобы дать вам будущность и надежду».

(Иер. 29:11)

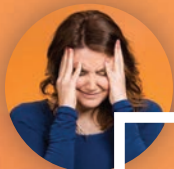
«Исследуйте Писания, ибо вы думаете чрез них иметь жизнь вечную; а они свидетельствуют о Мне».

(Ин. 5:39)

38 **Материал подготовлен по книге
"Лицом к лицу с проблемой"**

НЕЩАСНА ЛЮДИНА З РИМЛЯН 7

«Нещасна я людина!
Хто визволить мене від
цього тіла смерті?» –
писав Павло. Що він
мав на увазі? У цій статті
ми роздумуватимемо
над цим питанням.

Мірна щойно повернулася з продуктового супермаркету, де посварилася з касиром через ціну товару. Вона помітила, що на ціннику була зазначена інша ціна, менша за ту, яку вона побачила в чеку.

Мірна розгнівалася, бо касир не хотів її слухати, тому вона почала сперечатися з ним. «Я ніколи більше не прийду до вашого супермаркету!» – такими були останні слова Мірни, перш ніж вона пішла.

«Я знову розлютилася! І цього разу в присутності інших людей!» – докоряла собі Мірна дорогою додому. Увечері перед сном Мірна, ставши на коліна біля свого ліжка, молилася: «Боже, я знову втратила самовладання. Чи зможеш Ти вкотре пробачити мені?!».

Це вигадана історія, проте із цією проблемою стикається багато християн. Апостол Павло писав: «Тож не роблю те добре, яке хочу, але те недобре, яке не хочу, – те роблю. Якщо ж я роблю те, чого не хочу, то вже не я це роблю, а той гріх, який живе в мені... Несчасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?» (Римл. 7:19, 20, 24).

БОРІТЬБА ЗІ СПОКУСАМИ

Коли Павло писав ці слова християнам, які жили в Римі, він, безумовно, уже багато років був наверненим християнином. Та чи справді він боровся так важко й безуспішно з гріхами, які в той час переслідували його? Дехто припу-

скає, що він описував свій стан ще до навернення. Однак я вважаю, що він описував не тільки свою боротьбу зі спокусами як наверненого християнина, а й боротьбу кожного християнина, починаючи від того часу й до наших днів, зокрема й боротьбу Мірни, а також мою та вашу.

Кілька текстів з Римл. 7 допомагають нам зрозуміти хід думок Павла. У 17-му вірші ми читаємо: «Бо тепер уже не я це виконую, але гріх, який живе в мені». Текст 20 говорить: «...То вже не я це роблю, а той гріх, який живе в мені». Вірші 22, 23 свідчать: «За внутрішньою людиною я насолоджуюся Божим Законом, та бачу інший закон у моїх членах, який воює із законом мого розуму й полонить мене законом гріха, що міститься в моїх членах».

Суть цих віршів полягає в тому, що Павло говорить про два стани: внутрішню людину, яка підкоряється Божому Закону, і раба гріховної природи, який протистоїть цьому Закону.

Давайте згадаємо Мірну. Вона втрачала самовладання безліч разів. Чи свідчить це про те, що ця жінка не була наверненою християнкою? Чи означає це, що Бог відкинув її, чого вона так боялася? А може, Мірна все ж таки була наверненою християнкою, відданою рабою Божою? Її гірке каяття, коли вона, ставши на коліна, зверталася до Бога, підтверджує це. Мірна щиро розкалася у своїй недостойній поведінці. ●

Це саме те, чого Бог очікує від нас. Ненавернена людина продовжувала б обурюватися й не відчувала б своєї провини.

БОГ ДОПОМОЖЕ В БОРОТЬБІ

Отже, яку пораду дає Павло Мірні, мені й вам?

У результаті поділу на розділи Послання до римлян (поділ на розділи й вірші відбувся через понад тисячу років після того, як Павло писав це Послання) легко випустити з уваги той факт, що в першому вірші восьмого розділу апостол продовжує пояснювати порушену в попередньому розділі тему про християнське життя. Тому давайте прочитаємо останнє речення Римл. 7:25 і перше слово з Римл. 8:1: **«...Отже, я сам розумом служу Божому Законові, а тілом – законові гріха»;** **«Тож...»**.

Слово «тож» – сполучник. В усіх мовах є сполучники, адже вони допомагають нам висловити свій погляд ясніше, зрозуміліше, поєднуючи дві думки. Наведу приклад із використаним сполучників «і» й «але». Якщо я скажу своїй дружині: «Я збираюся йти до магазину і...», то сполучник «і» означає, що я щось куплю в цьому магазині. З іншого боку, мої слова: «Я збираюся йти до магазину, але...» – наштовхують на думку, що я, можливо, і піду в магазин, але з якоїсь іншої причини. Тому сполучники є важливими єднальними частинками між двома думками.

Сполучник «тож» у першому вірші восьмого розділу має повідомити читачеві, що слова, наведені далі, слугуватимуть висновком того, що автор

говорив раніше. І що ж це за висновок?

«Тож немає тепер жодного осуду тим, які в Ісусі Христі [ходять не за тілом, а за Духом]» (Римл. 8:1).

Чи помітили ви в цих словах Благую вістку? Як і нещасна людина з Римл. 7, Мірна боролася зі своїми поганими рисами характеру, але вона не під осудом! Бог не гнівається на неї тому, що вона знову розлютилася. Він також не сердиться й на вас у тих випадках, коли ви не здобуваєте перемог у своїй боротьбі зі спокусами. Навпаки, Бог бажає допомогти вам!

Ви можете сказати: «Однак ви випустили з уваги слова з першого вірша восьмого розділу, які свідчать про те, що немає жодного осуду тим, хто живе в Христі Ісусі. Щодо Мірної, то її гнів на касира в супермаркеті показує, що вона не живе в Христі». Проте чи так це насправді? Чи можуть християни жити досконалим життям від моменту, коли вони прийняли Ісуса як свого Спасителя? «Ні, – можете відповісти ви, – але вони повинні каятися, сповідувати свої гріхи й шукати прощення». І це правда. То що ж робила Мірна, коли молилася Богові, ставши на коліна біля ліжка? Чи був це ще один напад гніву чи вона все-таки каялася за свою поведінку в супермаркеті?

ЖИТТЯ ЗА ДУХОМ

«...Бог, пославши Свого Сина в подібні гріховного тіла і задля гріха,

засудив гріх у тілі, щоб оправдання Закону здійснилося в нас, що ходимо не за тілом, а за Духом» (Римл. 8:3, 4).

Перше, на що слід звернути увагу в цих віршах, – це те, що Бог засудив гріх у тілі, але Він не засуджує тих, хто, згрішивши, кається, сповідує свої беззаконня й шукає прощення.

«Християнське життя – це не безмарна дорога до перемоги над усіма спокусами та гріхами. Та якщо ми зосереджуємо свою увагу на виконанні Божої волі в нашому житті й прагнемо здобути перемогу над спокусами та гріхами, тоді Бог приймає нас, на якому 6 етапі нашого шляху ми не були.»

Далі звучить Блага вістка: **«...Щоб оправдання Закону здійснилося в нас»**. Зауважте, що Павло говорить про можливість здобути повну перемогу над гріхом! Саме це означають слова: **«...Щоб оправдання Закону здійснилося в нас»**. Однак Павло застерігає нас, що **«оправдання Закону здійснилося в нас, що ходимо не за тілом, а за Духом»**.

Оправдання Закону може відбутися в нас, тільки якщо ми будемо жити в злагоді з волею Святого Духа, чи не так? Отже, що ж означає ходити за Духом? Павло відповідає на це запитання в п'ятому вірші: **«Бо ті, що за тілом, думають про тілесне; а ті, що за Духом, – про духовне»**.

Отже, усе залежить від способу нашого мислення. Ви і я здобудемо

перемогу над спокусами, коли наш розум буде налаштований чинити так, як того бажає Дух. І, звичайно ж, Святий Дух хоче, щоб ми налаштувалися на виконання Божої волі, вираженої в Його Законі.

Дозвольте мені запитати вас: «Чи був розум нещасної людини з Римл. 7 налаштований чинити так, як того бажає Дух?». Павло відповів на це запитання, написавши: **«За внутрішньою людиною я насолоджуюся Божим Законом»** (Римл. 7:22). А в 25-му вірші він говорить: «Отже, я сам розумом служу Божому Закону, а тілом – законі гріха».

Ця відчайдушна людина з Римл. 7 ще не здобула перемоги над своїми спокусами, але Бог прийняв її, тому що, як і в Мірни, її розум був налаштований на дотримання Божого Закону. Як і людина з Римл. 7, Мірна була розчарована, тому що втрачала самовладання безліч разів. Однак її гіркі сльози в молитві до Бога свідчать, що її розум налаштований на те, щоб виконувати волю Божого Духа.

І те, що стосується Мірни й Павла, також стосується вас і мене. Християнське життя – це не безмарна дорога до перемоги над усіма спокусами та гріхами. Та якщо ми зосереджуємо свою увагу на виконанні Божої волі в нашому житті й прагнемо здобути перемогу над спокусами та гріхами (саме це й означає налаштувати наш розум на виконання волі Духа Святого), тоді Бог приймає нас, на якому 6 етапі нашого шляху ми не були. Господь приймає нас, немов ми вже здобули перемогу, незважаючи на те що ми ще в дорозі.

04 Марвін Мур

На цих сторінках ви зможете прочитати історії з життя місіонера Девіда Гейтса, який у всьому довіряв Богові.

АНГЕЛИ ЗАВЖДИ ПОРУЧ

БАНДИТИ ЗЛЯКАЛИСЯ

Якось Девід їхав до міста Ліма, столиці Перу. Він вирішив з'їхати на узбіччя й зупинитися, оскільки на дорозі утворився великий затор. П'ять рядів машин стояли на шосе бампер біля бампера. У цей момент, подивившись уліво, він раптом побачив лише за півметра від себе дуло пістолета, націлене йому в голову.

У Девіда промайнула думка, що настала остання мить його життя. Коли ж він зупинився, чоловік з пістолетом утік. Виявилося, що він опинився на шляху бандитів, які щойно пограбували банк.

Та чому ж бандити втекли? Чому не вистрілили в нього?

Девід був упевнений, що Бог зберіг йому життя в той момент, і подякував Небесному Отцеві за охорону й захист!

АНГЕЛ УРЯТУВАВ ДЕВІДА

Одного разу Девід своєю машиною віз комп'ютери для шкіл, університетів і шпиталів. Він був радий переправити вантаж, який приніс би багато користі людям. Раптом він зауважив, що блимає червона лампочка на датчику, вказуючи, що двигун перегрівся. Тієї ж миті машина заглохла й зупинилася. Штовхаючи її з дороги на узбіччя, Девід озирнувся навколо. Він побачив, що зупинився на підйомі пагорба, а неподалік стоїть старий

автобус без коліс. Зважаючи на його вигляд, Девід вирішив, що автобус стоїть уже років двадцять і в ньому, напевно, живуть місцеві наркомани. Вечоріло, і тому було небезпечно залишатися в тій місцевості.

Девід почав заливати воду в радіатор, але той не наповнювався. Зазирнувши під машину, він помітив велику дірку в радіаторі, через яку виливалася вода. Девід зрозумів, що потрапив у біду: він не міг залити воду в радіатор, у нього не працював стартер, а всі магазини в Лімі зачинялися о шостій годині вечора. Він опинився в місцевості, де було багато бандитів. Рішення було одне – молитися. «Господи, Ти знаєш, що я потрапив у халепу. Однак я везу обладнання, яке планують використати для Твоїєї справи. Мені дуже потрібна Твоя допомога!» – звернувся Девід до Бога.

Раптом з автобуса вийшли два хлопці, вони підняли із землі два великих камені та почали наближатися до його машини. Девід розумів їхні злі наміри, а вони вичікували, чи дістане він пістолет.

Девід молився Господу про захист, поки зловмисники повільно підступали. Він зробив крок назад і випадково на когось наштотхнувся. Хто це? Адже поруч нікого не було, крім цих двох хлопців!

– Ти у великій небезпеці. Тобі необхідно швидко їхати звідси, – сказав незнайомиць.

– Але ж у моєї машини заглух двигун.

– Я підштотхну твою машину, швидше сідай.

Девід почав пояснювати, що вона дуже навантажена й що він сам не впорається. Проте незнайомиць

наполегливо просив його сісти в авто. Девід послухався, сів у машину й, побачивши, як його доброзичливець штотхває її, повернув ключ запалювання... Раптом двигун завівся, немов не було жодних несправностей.

– Не зупиняйся, їдь звідси! – крикнув услід незнайомиць.

Девід помчав у бік головної дороги. Опинившись у безпечному місці, він почав думати про людину, яка йому допомогла. Девід розумів: тільки надприродна сила могла зрушити з місця його навантажену машину й вивести вгору по підйому з узбіччя на дорогу. Бог послав Девиду Свою допомогу й захист, і йому згадалися слова з Біблії: **«Оточив Ти мене ззаду й спереду, і руку Свою надо мною поклав»** (Псал. 139:5).

Бог творив багато чудес у житті місіонера Девіда. Він бажає змінити й ваше життя на краще! Довіряйте всемогутньому Небесному Отцеві, і Він охоронятиме, захищатиме вас і допомагатиме вам у труднощах. Давайте прославимо Бога за всі Його благословення!

Ейлін І. Лантрі

СІМ'Я, ЩО МАЄ УСПІХ

Сімейне коло – це священне місце, символ Небес, дзеркало, у якому слід бачити своє відображення. Ми можемо мати друзів і знайомих, проте вони не повинні втручатися в наше сімейне життя. Подружжя має бути переконаним у тому, що вони повністю належать одне одному; це переконання дарує свободу, спокій і довіру.

СВЯТІСТЬ СІМЕЙНОГО КОЛА

Кожна сім'я оточена священним колом, яке необхідно оберігати від втручання інших людей. Чоловік і дружина повинні бути один для одного всім. Нехай дружина й чоловік не мають якихось секретів одне від одного й водночас не діляться своїми таємницями з іншими людьми. Серце дружини – своєрідна могила, у якій поховані всі вади її чоловіка, це саме стосується й чоловіка. Ніколи жодна зі сторін не повинна дозволяти собі жартів, які могли б зачепити почуття іншого. Як чоловік, так і дружина не повинні ані жартома, ані заради забави скаржитися одне на одного перед сторонніми людьми; часте повторення нерозумного і, здавалося б, невинного глузування принесе обом неприємності, а інколи й відчуженість.

ЄДНІСТЬ, ЛЮБОВ І МИР

Нехай батьки й матері урочисто пообіцяють Богові, Котрого, згідно з їхніми словами, вони люблять і слухаються, що

за допомогою Його благодаті житимуть у злагоді й що в їхньому житті та характері виявлятиметься дух, який вони бажають бачити у своїх дітях.

Батьки, стежте за тим, аби дух незгоди не закрався у вашу сім'ю, бо це один із засобів, які використовує сатана, по-своєму впливаючи на характер. Якщо батьки прагнуть зберегти єдність у родині, запроваджуючи в життя принципи, якими керувався у Своїм житті Христос, суперечності зникнуть, запанують єдність і любов.

І чоловік, і жінка повинні пам'ятати, що життя має досить проблем, аби ускладнювати його ще й суперечками. При існуванні навіть невеликих розбіжностей ви запрошуєте сатану до свого дому. Діти відчувають дух незгоди навіть у дріб'язкових справах. Сили зла виконують свою руйнівну роботу, спонукаючи батьків і дітей бути невірними Богові. Хоч у сімейному житті можуть виникати труднощі, чоловік і дружина повинні зберігати у своїх душах любов до Бога. Нехай батько поважає матір своїх дітей, виявляючи до неї доброту, ніжність та співчуття.

ТАЄМНИЦЯ ЄДНОСТІ СІМ'І

Причиною незгоди й відсутності єдності в родині і в Церкві є розділення з Христом. Наблизитися до Христа означає

наблизитися одне до одного. Таємниця справжньої єдності в Церкві й сім'ї полягає не в дипломатії, не в управлінні, не в надлюдських зусиллях, спрямованих на подолання труднощів, якими б великими вони не були, а в єдності з Христом. Уявіть собі велике коло, від країв до центру якого сходиться багато ліній. Чим ближче ці лінії до центру, тим ближче вони одна до одної. Так трапляється і в християнському житті. Чим більше ми наближаємося до Христа, тим ближчими стаємо одне до одного. Бог прославлений тоді, коли Його народ діє дружно та злагоджено.

ДОПОМАГАЙТЕ ОДНЕ ОДНОМУ

Сімейний союз – це священне товариство, кожний член якого бере на себе частину роботи, допомагаючи іншому. Сімейна справа повинна бути злагодженою, подібно до того як функціонують різноманітні частини добре відрегульованого механізму.

Кожний член сім'ї має зрозуміти, що на ньому особисто лежить відповідальність за підтримання затишку, порядку й організованості в сім'ї. Нехай ніхто не перешкоджає роботі іншого. Усі разом ми беремо участь у добрій справі, взаємній підтримці, виявляючи доброту, витримку, терпіння. Лагідний, спокійний тон у розмові допоможе уникнути непорозумінь.

СІМЕЙНЕ КОЛО – ЦЕ ШКОЛА

У Своїй мудрості Господь постановив, щоб сім'я була найважливішим засобом виховання.

Виховання дитини починається в родині. Це її найперша школа. Тут з допомогою батьків – перших наставників – дитина засвоює уроки, якими керуватиметься впродовж усього життя: уроки поваги, послуху, шанобливості й самовладання.

Виховний вплив сім'ї – це вирішальна сила на добро або на зло. Цей вплив діє тихо й поступово, та якщо його використувати правильно, то він стає могутньою силою на користь істини та праведності. Дитину, не виховану належним чином у сім'ї, виховає сатана за допомогою власних методів. Тож роль сім'ї як школи виховання є дуже важливою.

Дивіться на родинне коло як на школу виховання, у якій ви готуєте своїх дітей до виконання обов'язків у сім'ї, суспільстві й Церкві.

ДОМАШНЄ ВИХОВАННЯ МАЄ ПЕРШОЧЕРГОВЕ ЗНАЧЕННЯ

Немає важливішої галузі діяльності, ніж та, що доручена засновникам і охоронцям

родини. Жодна справа, довірена людям, не приховує в собі таких серйозних і далекосяжних наслідків, як справа батьків і матерів.

Саме сучасні молоді і діти визначають, яким буде майбутнє суспіль-

ства, а те, якими стануть діти, залежить від сім'ї. Відсутність належного домашнього виховання є головною причиною хвороб, страждань і злочинності – прокляття людства.

Якби родинне життя було чистим і правильним, якби діти, що вступають у життя, звільняючись від батьківської опіки, були готовими зустрітися з нелегкими життєвими обов'язками та труднощами, то які зміни відбулися б у світі!

 Еллен Уайт

ВИРТУАЛЬНЫЙ БОТ

ИЛИ ЖИВОЕ ОБЩЕНИЕ С БОГОМ?

Сегодня виртуальные боты очень популярны. Ты можешь скачать и установить на свой телефон приложение, а потом свободно общаться с виртуальным роботом. Если ты попросишь его запустить твоё приложение Facebook, он сделает это моментально! Хочешь послушать музыку? Нет смысла самому искать на телефоне аудиоплеер, просто попроси это сделать своего помощника-бота. А можешь и просто с ним пообщаться. Задавая ему вопросы: «Как у тебя дела?», «Ты меня любишь?», «Что будем делать?», ты получишь от него разумные ответы.

Как насчет общения с Богом?

Может ли виртуальный робот заменить реальное общение с твоими друзьями? Возможно, какое-то время тебе будет интересно задавать ему вопросы и получать интересные ответы. Однако виртуальное общение никогда не заменит реальное.

Точно так же и с Богом. Ты можешь какое-то время притворяться, что

общаешься с Ним, просто повторяя заученные фразы в молитве: «Боже, благослови эту пищу»; «защити меня»; «прости за все мои грехи»; «благослови этот день» и т. д. Конечно же, если ты произносишь эти слова искренно и осмысленно, Бог слышит твою молитву и отвечает тебе. Однако часто ты можешь молиться формально.

Как общаться с реальным Богом?

Хочешь ли ты, чтобы твоё общение с Богом было живым и реальным, как с Другом? Что для этого нужно?

Мы можем общаться с Богом посредством *молитвы, исследования Библии, размышления над чудесами природы*. Это основные средства, помогающие нам строить близкие отношения с Господом. Для живого общения также нужно *постоянство*. Интерес будет возрастать, только если ты будешь каждый день посвящать время общению с твоим Небесным Другом. Давай вместе составим план, который станет хорошим стартом для развития твоих отношений с Богом.

ПЛАН ДЕЙСТВИЙ

ДЕНЬ

1

Начни с молитвы о том, что ты хочешь глубже познать Господа, построить с Ним близкие отношения. Расскажи Ему о своих переживаниях, попроси о помощи в твоих попытках подружиться с Ним.

Прочитай Притч. 17:17.

Поразмышляй: что значит «друг любит во всякое время»? Как это можно применить по отношению к твоему Небесному Другу?

Заверши свои размышления молитвой благодарности о том, что у тебя есть такой чудесный и верный Друг.

ДЕНЬ

2

Прогуляйся по парку. Поразмышляй о том, как Бог чудесно сотворил природу. Помолись Ему молитвой благодарности за Его творение.

Прочитай Пс. 18:2. Выпиши этот стих в свой блокнот, напиши свои мысли после его прочтения.

Помолись, чтобы Бог помог тебе замечать больше Его чудес.

ДЕНЬ

3

Выбери одну главу из Библии. Помолись, чтобы Бог дал тебе мудрость в ее изучении. Прочитай ее и запиши свои мысли.

ДЕНЬ

4

Проснись утром на полчаса раньше, чтобы пообщаться с Богом. Расскажи Ему о своих планах на день, попроси о Его водительстве.

ДЕНЬ

5

Прочитай главу из какой-нибудь христианской книги. Поделись с другом тем, что тебя больше всего впечатлило.

ДЕНЬ

6

Не останавливайся на достигнутом. Каждый день общайся с Богом. Ты можешь молиться, исследовать Божье Слово, общаться с друзьями на христианские темы, размышлять о Божьих чудесах во время прогулки. Чем чаще ты будешь встречаться с твоим Небесным Другом, тем ближе будут ваши отношения с Ним.

38 Наталья Борика

ЯК ПРАВИЛЬНО ВЖИВАТИ ГОРІХИ?

Зернові, фрукти, горіхи й овочі – ось харчування, вибране для нас нашим Творцем. Ці продукти, якщо їх приготувати якомога простішим і природнішим способом, найздоровіші та найпоживніші. Вони наділяють силою, витривалістю й розумовою енергією, чого не дає складна збудлива їжа.

У злаках, фруктах, овочах і горіхах містяться всі необхідні для нас харчові складники. Якщо ми звернемося до Господа в простоті серця, Він навчить нас, як готувати здорову їжу, не занеючи-щену м'ясом.

Страви з горіхів мають бути старанно приготовлені

Бог дав нам велику різноманітність корисних для здоров'я продуктів, і кожна людина повинна вибрати з них те, що, як підказують їй досвід та здоровий глузд, найбільше відповідає її власним потребам. Природа володіє щедрим запасом фруктів, горіхів і зернових.

Горіхи та страви з горіхами набувають широкого вжитку, заміняючи м'ясо. З горіхами можна поєднувати зернові, фрукти й деякі коренеплоди для приготування корисних для здоров'я та поживних страв. Однак необхідно бути обережними, щоб не вживати надто багато горіхів. Люди, котрі розуміють, якими небажаними бувають наслідки від уживання продуктів з горіхами, можуть уникнути неприємностей, прислухавшись до цього застереження. Готуючи страви з горіхами, необхідно стежити за тим,

щоб не обмежити меню лише кількома стравами, споживаючи мало інших продуктів.

Співвідношення горіхів з іншими складниками

Необхідно бути уважними й обережними, уживаючи страви з горіхів. Деякі сорти горіхів не такі корисні для здоров'я, як інші. Мигдалю слід віддавати перевагу перед арахісом, але арахіс в обмеженій кількості може використовуватися в поєднанні зі злаками для приготування поживних, легко засвоюваних страв.

Коли в поєднанні з іншими продуктами горіхи використовують у великих пропорціях (згідно з деякими кулінарними рецептами), вони роблять їжу настільки жирною, що організм не може засвоїти її належним чином.

С О В Е Т Ы

по лечению ДИАБЕТА

Диабет – серьезное заболевание, поражающее практически каждую часть тела. Однако исследования показали, что лечение с применением нижеприведенных принципов здорового образа жизни может стабилизировать состояние.

КОНТРОЛЬ АРТЕРИАЛЬНОГО ДАВЛЕНИЯ

снижает риск возникновения сердечно-сосудистых заболеваний (инфаркта и инсульта) у пациентов с диабетом на 33-50 %, а риск микрососудистых осложнений (заболеваний глаз, почек и нервной системы) – приблизительно на 33 %.

КОНТРОЛЬ УРОВНЯ ЛИПИДОВ КРОВИ.

Тщательный контроль холестерина и липопротеидов низкой плотности на 20-50 % снижает риск развития сердечно-сосудистых осложнений.

КОНТРОЛЬ УРОВНЯ ГЛЮКОЗЫ.

Исследования, проведенные в США и других странах, показали, что тщательный гликемический контроль приносит пользу пациентам как с диабетом 1-го, так и 2-го типов. Снижение процентных данных гликированного гемоглобина (A1c) в анализе крови (например, с 8 до 7 %) может уменьшить риск микрососудистых осложнений на 40 %.

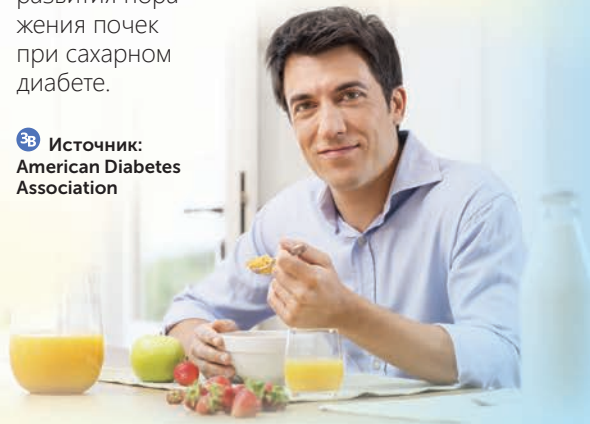
ТЩАТЕЛЬНОЕ НАБЛЮДЕНИЕ ЗА СОСТОЯНИЕМ НОГ

уменьшает количество случаев ампутации на 45-85 %.

СВОЕВРЕМЕННАЯ ДИАГНОСТИКА ПОРАЖЕНИЯ ПОЧЕК

на ранней стадии и снижение артериального давления могут продлить функцию почек на 30-70 % и уменьшить на 35 % возникновение протеинурии как фактора риска развития поражения почек при сахарном диабете.

 Источник:
American Diabetes Association

КАК НАУЧИТЬСЯ БЫТЬ БЛАГОДАРНЫМ БОГУ?

Ученые пришли к выводу, что чувство благодарности или ее выражение благотворно воздействуют на наше эмоциональное и физическое состояние. Как мы можем научиться быть благодарными Богу за все, что Он для нас сделал?

1

Помолитесь Богу, чтобы Он помог вам научиться быть Ему благодарными.

Без Божьей помощи мы не сможем овладеть искусством благодарности.

2

Начинайте вашу вечернюю молитву с благодарности Богу за все, что Он для вас сделал за день.

Так вы научитесь замечать Божью помощь даже в малом.

3

Исследуйте с помощью библейской Симфонии слово «благодарность» и другие однокоренные слова.

Это поможет вам глубже понять тему о благодарности.

4

Попросите вашу семью или друзей поделиться с вами, за что они благодарны Богу.

Их опыт будет полезен для вашего умения выражать благодарность Богу.

5

Составьте список, за что вы благодарны Богу.

Имея перед собой список, вы легче сможете найти, за что поблагодарить Бога в молитве.

6

Помните: благодарные люди более счастливы!

Каждый из нас хочет быть счастливым. Благодарность — это одно из средств, которое поможет вам этого достичь.

ЭВОЛЮЦИЯ ГРЕХА

БОЛЕЕ ЧЕМ ПОБЕДА

ИЗВЕСТНО ЛИ ВАМ, ЧТО:

- количество людей в США, ежедневно просматривающих порносайты в Интернете, достигает 60 миллионов;
- общее число просмотров пяти основных порносайтов в США превышает число просмотров MBCSN.com и CNN.com, вместе взятых? (см. Патцер Д. Дорога впереди, с. 42).

Большинство посетителей данных сайтов – молодые люди, и каждый из них – все тот же юноша из седьмой главы книги Притчей... **«И вот – навстречу к нему женщина... Она схватила его... Тотчас он пошел за нею, как вол идет на убой»** (Притч. 7:10, 13, 22). И хотя эта женщина на экране монитора **«в наряде блудницы, с коварным сердцем, шумливая и необузданная»** (стихи 10, 11) – всего лишь виртуальная, хватка ее такая же смертельная, как и реальной искушительницы. **«Многих повергла**

она ранеными, и много сильных убиты ею: дом ее – пути в преисподнюю, нисходящие во внутренние жилища смерти» (стихи 26, 27). Молодой человек из седьмой главы книги Притчей – одна из ее жертв...

Что же ему делать? Как разорвать оковы, опутавшие его? И возможно ли избавление? «Может ли быть отнята у сильного добыча, и могут ли быть отняты у победителя взятые в плен? Да! так говорит Господь: и пленные сильным будут отняты, и добыча тирана будет избавлена; потому что Я буду состязаться с противниками твоими...» (Ис. 49:24, 25).

Вполне вероятно, что жертве необузданных страстей потребуются помощь специалистов реабилитационных центров, которые сегодня по инициативе преимущественно религиозных сообществ наконец-то начали функционировать. Однако уже сегодня, даже прямо сейчас, необходимо начать ту часть процесса своего восстановления, без которой не помогут лучшие специалисты мира! Необходимо научиться совершать дело, которое за нас никто не сделает, а именно – развивать самообладание. Именно «потеря человеком способности управлять собой стала самым

прикорбным результатом грехопадения... И единственная наша надежда – вернуть утерянный рай – может быть осуществлена только благодаря неуклонному самообладанию» (Э. Уайт. Основы здорового питания, с. 73, 167).

Ознакомьтесь, пожалуйста, со схемой самообладания.*

Данная схема предлагает двухуровневую программу развития самообладания, состоящую из вертикального и горизонтального уровней.

ВЕРТИКАЛЬНЫЙ УРОВЕНЬ – ВЕРХНЯЯ ЧАСТЬ СХЕМЫ

Это первое и самое важное условие самообладания, оно отмечено в схеме красной стрелкой, это «сонная артерия» постоянных, непрерывных, сыновних отношений человека с Богом. Нет, это не формальная, заученная молитва, не выполнение каких-либо ритуалов и церемоний, но близкие, доверительные отношения ►

В ФОКУСЕ

с Ним через искреннюю молитву и вдумчивое чтение Писания.

И если эти отношения были крайне важны для Иосифа, получившего прекрасное религиозное воспитание, то для молодого человека из седьмой главы Притчей, предоставленного в детстве самому себе, эта связь должна стать воистину «вдохом и выдохом». Только установление таких отношений с Богом через Иисуса Христа поможет одержать победу. Только бесконечный Бог может создать порядок и красоту из хаоса и беспорядка тьмы: Он может подчинить мятежное сердце человека, возродить в нем новые мысли, новые желания и чувства, новые ценности, новое видение, новые нравственные силы, новые способности. **«Древнее прошло, теперь все новое»** (2 Кор. 5:17)! Христос вторично

приложит Свою руку к творению человека.

Здесь необходимо подчеркнуть судьбоносное значение утреннего часа общения с Христом. Каждое утро, открывая Писание, человек входит в приемную Великого Психолога, готового начать процесс его духовного исцеления. Недостаточно беглого, случайного, невнимательного, равнодушного и нерегулярного прочтения Слова Божьего. Ведь Библия – это явление воли Христа в Божьем Слове. И это Слово – могущественное средство исцеления психики.

ГОРИЗОНТАЛЬНЫЙ УРОВЕНЬ – НИЖНЯЯ ЧАСТЬ СХЕМЫ

Развитие близких отношений с Богом – очень важно, это самое

«Потеря человеком способности управлять собой стала самым прискорбным результатом грехопадения... И единственная наша надежда – вернуть утерянный рай – может быть осуществлена только благодаря неуклонному самообладанию.»»

Эллен Уайт

«Что только истинно, что честно, что справедливо, что чисто, что любезно, что достославно, что только добродетель и похвала, о том помышляйте.»
(Филп. 4:8)

главное условие самообладания, самое необходимое, но... недостаточное! Необходимо комплексное лечение! Для успешного преодоления психологических проблем человеку необходим труд и на уровне «листьев», то есть на уровне симптомов. Его мы называем горизонтальным уровнем.

Какие практические шаги на этом уровне необходимо делать? Это самоконтроль и самодисциплина. Самоконтроль означает, прежде всего, самоанализ – пристальное, неусыпное наблюдение за собственными чувствами, мыслями и воображением.

Следующий шаг в развитии самообладания – самооценка. Она включает в себя определение качества собственных чувств и мыслей.

«Моя увлеченность аморальными сайтами, – спросит себя молодой человек из седьмой главы книги Притчей, – это хорошо или плохо?»

Не кажется ли вам, друзья-читатели, что с подобным определением у нас почти нет проблем? Как христианин, даже формальный, так и нехристианин, прислушиваясь к голосу совести, почти безошибочно могут установить, что подобное пристрастие – недостойное. Проблема в другом: что с ним делать? И что же чаще всего с ним делают? Кормят, нянчат, лелеют, подогревают, развивают и взращивают... И оно превращается в неумолимого монстра, поглощающего свою жертву. И теперь жертве похоти понадобится жесточайшая самодисциплина, чтобы этого монстра посадить на цепь и приказать ▶

В ФОКУСЕ

ему — своему пристрастию — сидеть смиренно!

Самодисциплина начинается с подавления. Помните ли вы схему эволюции греха из предыдущей публикации?

ЖЕЛАНИЕ → МЫСЛИ → ПРОСТУПОК

Или синонимично:

ЧУВСТВА → РАЗУМ → ДЕЙСТВИЕ

Красная стрелка — это рубеж перехода искушения в подотчетный грех, именно здесь нам необходимо подавление — подавление нежелательных мыслей. Им необходимо дать отпор. Как? Вот несколько практических рекомендаций. При очередной вспышке страсти:

► возопите: «Господи, спаси!». Это ваша «сонная артерия».

► Далее громко произнесите слово «ПРЕКРАТИТЬ!».

► Можно успешно пользоваться карточкой, на которой ярким фломастером большими буквами написано: «ПРЕКРАТИТЬ!». Несколько раз громко прочитайте это слово. Согласно известному закону психологии, наши слова влияют на наши чувства и мысли.

► Для достижения большего эффекта даже топните ногой, используя закон влияния действий. Патологическая страсть сконфуженно «скроется за дверь»... Вы оттеснили врага «до врат».

Однако не спешите праздновать победу, ибо враг стоит там, «у порога», и ждет. И если тотчас не заняться культивированием — не заполнить разум позитивом, враг-страсть возвратится с «семью злейшими». Поэтому быстро оборачивайте карточку другой стороной, на которой написано: **«Что только истинно, что честно, что справедливо, что чисто, что**

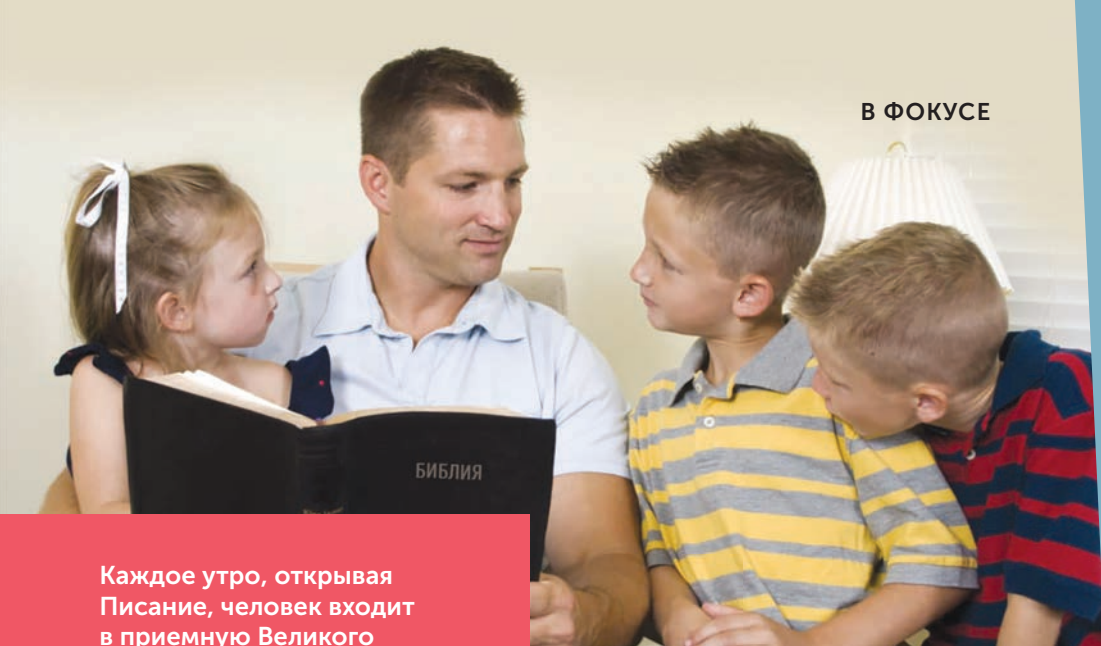
ЛИЦОМ К ЛИЦУ С ПРОБЛЕМОЙ

В книге «Лицом к лицу с проблемой» раскрывается библейский взгляд на различные проблемы, с которыми сталкиваются современные молодые люди. Данный материал можно использовать для проведения молодежных встреч или евангельских программ, также он будет полезен для личного исследования.

По вопросам приобретения книги обращайтесь по телефону:

0 800 30 20 20

www.lifesource.com.ua

Каждое утро, открывая Писание, человек входит в приемную Великого Психолога, готового начать процесс его духовного исцеления. Недостаточно беглого, случайного, невнимательного, равнодушного и нерегулярного прочтения Слова Божьего.

любезно, что достославно, что только добродетель и похвала, о том помышляйте» (Филп. 4:8), — и громко прочитайте этот текст. Затем открывайте Писание и успокаивайте свои мятежные мысли истинами Божьего Слова.

Вот такой процесс подавления страсти и поощрения чистоты, сопровождаемый усиленными молитвами, должен происходить до тех пор, пока не выработается устойчивая привычка самообладания. А это — победа! Великая победа! И даже более чем победа!

Позвольте сказать кое-что вдохновляющее: в Царстве Небесном ближе всего к белоснежному престолу Царя царей будут стоять, нет, не никогда не согрешавшие ангелы и не Иосифы, которые никогда не опускались до самого дна... Ближе всего будут стоять те, кто некогда ревностно служил сатане: Мария Магдалина, юноша из седьмой главы книги Притчей; выхваченные из огня, подобно головне, они с глубоким, искренним посвящением последовали за своим Спасителем (см. Э. Уайт. Великая борьба, с. 665).

*** Для тех, кто желает более подробно ознакомиться с вопросами самообладания, рекомендуем прочитать книгу автора данной публикации «Дело, которое за вас никто не сделает» на сайте olgastasyuk.com**

38 **Ольга Стасюк**

РАДІСТЬ – ЕЛІКСИР ЖИТТЯ

«Серце радісне добре лікує,
а пригноблений дух сушить кості».

(Прип. 17:22)

РАДІСТЬ – ЦЕ НАЙКРАЩИЙ ЛІКУВАЛЬНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ ДУШІ ЛЮДИНИ.

Радість, про яку йдеться у Святому Письмі, – це не штучна сміховинність, викликана алкоголем, наркотиками, веселими історіями чи непристойними анекдотами. Радість – це плід Святого Духа, Котрий живе в людині, а не приходить іззовні. Це хороший настрій, весела вдача, оптимізм навіть у найскладніших ситуаціях життя. Духовний організм і фізичне тіло людини потребують радості, бо це ліки життя.

ДЖЕРЕЛО РАДОСТІ

Джерелом справжньої радості є Сам Бог. Про це ми можемо прочитати в Римл. 15:13: **«Бог же надії хай наповнить вас усякою радістю і миром у вірі, щоб ви силою Святого Духа збагатилися надією»**. Радість – це початок будівництва Божого Царства на Землі: **«Бо Царство Боже – не їжа й не пиття, а праведність, мир і радість у Святому Дусі»** (Римл. 14:17).

На початку, коли наша невеличка планета виходила з рук Творця, радів Усесвіт (див. Йова 38:7). Бог створив людину. Найбільшою радістю перших людей було спіл-

кування з Господом. У своєму безгрішному стані людина була надзвичайно щасливою спілкуючись з Тим, **«в Якому заховані всі скарби премудрості й пізнання»** (Колос. 2:3).

ПРИЧИНИ СМУТКУ ТА ХВОРОБ

Усе почалося з гріхопадіння. Через непослух і гріх людина порушила гармонію з Небом. Зрештою, разом із гріхом у світ прийшли страждання, смуток, сльози та смерть. **«Бо як через одну людину гріх увійшов у світ, а з гріхом і смерть, так у всіх людей увійшла смерть, тому що всі згрішили»** (Римл. 5:12).

«Коли Адам і Єва побачили першу зів'ялу квітку та пожовтілий листок, що впав з дерева, вони заплакали. За пожовклими, зів'ялими кущами вони плакали більше, ніж тепер люди плачуть за померлими» (Е. Уайт. Патріархи і пророки, с. 62).

Разом із беззаконням на Землі множилися страждання та скорботи, а радість зникала (див. Ісаї 24:5, 11). Гріх потягнув за собою все інше зло, яке сьогодні розростається, забираючи в людей мир, радість і щастя. Деяких роздирає заздрість і злоба, а інших вбиває ненаситність. Когось точить бажання слави, а дехто підриває своє здоров'я, виявляючи надмірну турботу про завтрашній день або про ситуації, яких не можна змінити. А буває, що людей доводить до могили життєва журба.

«Батьки повинні присвячувати більше вільного часу своїй родині, ►

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

забуваючи про щоденні турботи та прикрощі. Чоловік і батько виграв би значно більше, якби він поставив собі за правило не бентежити сім'ю своїми справами та прикрощами. У життєвих труднощах найбільше, що він міг би зробити, – це порадитися з дружиною і в спільній молитві до Господа шукати полегшення та втіху; постійна турбота руйнує наше здоров'я, вбиває радість» (Е. Уайт. Християнська стриманість і біблійна гігієна, с. 65).

СПРАВЖНЯ РАДІСТЬ ЗМІЦНЮЄ ЗДОРОВ'Я

Учені вважають, що при веселому та хорошому настрої організм людини виділяє гормони, які покращують роботу організму в цілому. Проте в смутку й під час стресів ці гормони не виділяються; якщо ж людина постійно сумна, її загальний стан погіршується й вона може захворіти різними недугами.

Чимало людей шукає радості в гріховних розвагах, однак врешті-решт вони отримують не радість і щастя, а скорботу та страждання (див. Ісаї 17:10).

«Наш Небесний Отець не відмовляє жодному Своєму створінню в земних radoщах. Він лише хоче, щоб ми уникали таких задовольень, які приносять нам страждання та гіркі розчарування, і зрештою роблять нас не лише нещасними, але й зачиняють перед нами Небесні брами» (Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 48).

Уже на цій Землі Господь хоче приєднати нас до небесної хвали, зробити досконалими в радо-

сті. **«Це Я сказав вам, щоб Моя радість перебувала в вас і щоб ваша радість сповнилася» (Івана 15:11). «Благословення Господнє – воно збагачає, і смутку воно не приносить з собою» (Прип. 10:22).**

НАША СИЛА – У ХРИСТІ!

Навіть у цьому світі турбот, розчарувань і гріха Господь бажає, щоб ми були веселими й бадьорими завдяки Його силі. Хто спілкується з Богом, той отримує від Нього втіху, якою має ділитися з іншими. Біблія підтверджує цю думку в 2 Кор. 1:3, 4: «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець співчуття і Бог усякої втіхи, що розраджує нас у всіх наших скорботах, аби й ми могли потішати тих, що перебувають у різних скорботах, утіхою, якою Бог потішає нас самих».

Хоч ми й страждаємо в цьому житті, однак майбутня слава й радість перевершує все, навіть найгірше. Павло писав саме про це: **«Бо я вважаю, що страждання теперішнього часу нічого не**

варті в порівнянні з майбутньою славою, що має з'явитися нам» (Римл. 8:18). Жодні випробування та життєві негаразди не зможуть нас засмутити, якщо ми перебуваємо з Ісусом. **«І ви, ото ж, смуток маєте нині, та Я знову побачу вас, і зрадіє ваше серце, і вашої радості вже ніхто не забере від вас»** (Івана 16:22).

ПРИКЛАД ЛЮДИНИ, ЯКА ПОКЛАДАЄТЬСЯ НА БОГА

«Коли б фігове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обманило зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникала отара з кошари і не стало б в оборях худоби, – то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого!» (Авак. 3:17, 18). Навіть якщо всі життєві обставини обернуться проти нас і не залишиться приводу для радості, у віруючої людини є Бог, Котрий серед пільми залишається причиною радості та надії.

МИСТЕЦТВО РАДІТИ

Хоч ми не бачимо Бога, але можемо радіти, відчуваючи Його присутність. Мистецтвом радості в смутку володіють лише справжні християни! **«Ви Його любите, не бачивши, ви вірите в Нього, хоча не бачите нині, радієте невимовною і преславною радістю»** (1 Петра 1:8).

«Життя, в якому плекається страх Господній, не буде сумним та

похмурим. Саме відсутність Христа кидає тінь смутку на обличчя людини й перетворює життя на паломництво зітхань... У всіх, хто приймає Його, сам тон Слова Божого викликає радість» (Е. Уайт. Наочні уроки Христа, с. 162).

ПРАГНИ БУТИ З БОГОМ У ВІЧНОСТІ!

Наша Небесна Вітчизна називається країною радості, куди будуть запрошені ті, котрі навчилися радіти серед смутку й страждань на Землі. **«Сказав йому його пан: Гаразд, рабе добрий і вірний! У малому був ти вірний, над великим тебе поставлю. Увійди в радість свого пана!»** (Матв. 25:21). Там не буде більше гріха, зникнуть усі причини, які ускладнюють людське життя, викликають біль і горе. **«Твої очі побачать Царя в Його пишній красі, будуть бачити землю далеку... І не скаже мешканець «Я хворий!» І прощені будуть провини народу, що в ньому живе»** (Ісаї 33:17, 24).

НА НОВІЙ ЗЕМЛІ ЗАПАНУЄ ВІЧНА РАДІСТЬ!

«І Господні викупленці вернуться та до Сіону зі співом увійдуть, і радість довічна на їхній голові! Веселість та радість досягнуть вони, а журба та зідхання втечуть!» (Ісаї 35:10).

ОБЗОР ПОСЛЕДНИХ ОТКРЫТИЙ В ОБЛАСТИ БИБЛЕЙСКОЙ АРХЕОЛОГИИ

Библейская археология, основателем которой считается американский ученый *Уильям Олбрайт*, активно развивается с XIX века. Она прошла долгий путь от кабинетной науки до работы на археологических сайтах. И благодаря новым технологиям ученым удалось сделать множество открытий, относящихся к разным эпохам.

Тем не менее некоторые важные периоды, например, время единого царства царей Давида и Соломона, остаются во многом непознанными. То же относится и к народам, которых можно условно назвать с точки зрения изучения Библии сопутствующими евреям, таким как моавитяне, аммонитяне, едомляне.

Обозреватель крупнейшего сайта по библейской археологии www.biblicalarchaeology.org Робин Нго назвал следующие открытия, сделанные за 2016 год.

- 1 Под Аскалоном было найдено единственное известное современному человеку филистимское кладбище.
- 2 В Лахише были зафиксированы свидетельства реформ царя Езекии.
- 3 В Галилее в пещере была обнаружена мастерская по производству каменных сосудов (ее возраст – две тысячи лет).
- 4 Редкая золотая монета императора Нерона была найдена рядом со стеной, окружавшей Старый город Иерусалима.
- 5 В Иерусалиме на территории парковки были проведены раскопки, в результате которых обнаружили две печати

времен Первого Храма. Одна из них принадлежала женщине по имени Элихана бат Гаель. Подобные женские печати известны, но все же крайне редки.

6 Найден был эпитафический памятник, из которого стало известно имя римского префекта Иудеи накануне восстания Бар-Кохбы (около 132 г.). Его звали *Publius Silvanus Quintus Corelius Gallus Gargilius Antiquus*. В исторической науке этого деятеля уже знали под более кратким именем Гаргилий Антик.

7 Остатки третьей иерусалимской стены, о которой писал Иосиф Флавий, обнаружили археологи. Стена была построена накануне первого иудейского восстания против римлян.

8 Редкая бронзовая маска бога Пана была найдена в его

святилище в городе Гиппос на территории Израиля в 2015 году. Продолжив раскопки, археологи из города Хайфа обнаружили монументальные ворота, построенные римлянами в том же комплексе.

9 Новые мозаики были открыты в нижегалилейской деревне Хуккок. На стенах древней синагоги были обнаружены изображения Ноева ковчега и Исхода евреев из Египта.

10 Закопанный 2140 лет назад клад серебряных монет Хасмонеи периода был изъят из трещины в камне возле города Модии.

Перечисленные открытия не являются частью рейтинга, поскольку оценить их сравнительную значимость сложно. Одно можно утверждать с точностью: все эти открытия помогают лучше понять жизнь Святой Земли тысячелетия назад.

Hope.UA
телеканал Надія

СБ
18:00

Так промовляє Біблія з Ігорем Корещуком

НОВИЙ СЕЗОН

Шляхами Реформації

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

У КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

УЧЕНЫЕ ГОВОРЯТ...

КЛЮЧИ К ПОНИМАНИЮ КНИГИ ОТКРОВЕНИЕ

Книга Откровение является очень важной и в то же время сложной для понимания книгой Библии. Она занимает особое место в библейском толковании. Необходимо обладать некоторыми ключами, чтобы понять ее апокалиптическое значение.

ЖАНР КНИГИ ОТКРОВЕНИЕ

В прологе книги блаженными названы «читающий и слушающие слова пророчества сего» (Откр. 1:3). В эпилоге мы также читаем о том, что это пророчество: «Блажен соблюдающий слова пророчества книги сей» (Откр. 22:7). Ангел говорит Иоанну в Откр. 22:10: «Не запечатывай слов пророчества книги сей». В Откр. 22:18, 19 эта книга названа пророческой дважды.

Однако книга Откровение содержит особый вид пророчества. Она единственная в Новом Завете имеет отношение исключительно к будущему. Также именно благодаря этой книге жанр апокалипсис получил свое название. Первое слово книги – апока люпис, означающее «откровение того, что ранее было сокрыто».

В книге Откровение также содержатся элементы послания. За предисловием (1:1-3) следует типичное вступление эпистолярного жанра (1:4, 5), которое написано в стиле посланий Павла. Мы видим имя автора, после которого следуют данные об адресатах, а также приветствие с пожеланием благодати и мира от Троицы. Далее следует видение (1:9-3:22), в котором Иоанн

получает повеление послать письма семи церквям, перечисленным в Откр. 1:11. Вместо приветствия Иисус сразу переходит к сути: «Знаю дела твои», однако заканчивает личным призывом и обетованием для каждой церкви. Книга Откровение также заканчивается в эпистолярной форме с призывами, обетованиями и благословением: «Благодать Господа нашего Иисуса Христа со всеми вами. Аминь» (22:21).

Как пророчество, эта книга передает нам весть от Самого Бога, а не от людей. Подтверждение этому мы видим в первых трех стихах книги Откровение. Поэтому мы не можем позволить себе проигнорировать эту весть. Пророческий характер книги также указывает на то, что она открывает будущее. ●

УЧЕНЫЕ ГОВОРЯТ...

Так как это апокалиптическое пророчество, то основная цель книги Откровение – акцент не на локальных вопросах нашего времени, но на верховной власти Бога в истории и на Его Плате спасения народа завета, а также на следственном суде. Это означает, что нам следует рассматривать историю в более широком смысле со времен Иоанна и до возвращения Христа, Который будет судить грешников, соберет Свой народ завета и учредит Свое вечное Царство. Вся история движется к этому концу, и ее нужно рассматривать в данной перспективе.

Главная тема книги Откровение – Великая борьба между Христом и сатаной. Хотя символизм в этой книге сложный и его следует понимать на фигуративном уровне, однако он соответствует библейскому критерию и нормам.

Эпистолярные элементы жанра напоминают нам о том, что, как и в случае с новозаветными посланиями, книга Откровение имеет двойную цель: теологическую и увещательную. Теологические элементы служат основанием для увещательных элементов, поскольку в книге звучит личный призыв.

ЦЕЛЬ КНИГИ ОТКРОВЕНИЕ

Книга Откровение имеет явную и подразумеваемую цели. Явная цель четко выражена в первом стихе: «Откровение Иисуса Христа, которое дал Ему Бог, чтобы показать рабам Своим, чему надлежит быть вскоре».

Согласно явной цели, содержание пророчества этой книги имеет отношение к будущему. В то же время она говорит о неизбежности и близости грядущих событий (Откр. 3:11, 20; 6:17; 10:6 и др.).

Книга Откровение также имеет скрытую, или подразумеваемую, цель, которая переплетается с явной. Мы видим подразумеваемую цель в повторяющихся призывах к читателям и слушателям быть долготерпеливыми и верными. Иисус призывает верующих, несмотря на трудности и испытания, твердо держаться истины до Его Пришествия, чтобы они могли получить венец жизни (Откр. 2:10; 3:11). В книге Откровение мы встречаем много

обетований для тех, кто, несмотря ни на что, победит Кровью Агнца и словом своего свидетельства (Откр. 2:7, 11, 17, 26-28; 3:5, 12, 21; 12:11; 21:7). В этом состоит увещательная цель книги – поддержать тех, кто сталкивается с испытаниями и преследованием, чтобы они были верны до конца.

СТРУКТУРА КНИГИ ОТКРОВЕНИЕ

Вероятно, одним из самых важных структурных элементов является разделение книги на две главные части: одна делает акцент на исторических событиях, имеющих отношение к спасению, в то время как другая сосредоточивает внимание на эсхатологических событиях (эсхатология – библейское учение о событиях в конце истории мира). В центре книги – главы 12-14, которые можно назвать видением о Великой борьбе. Это видение описывает начало восстания на Небесах и указывает на прославленных спасенных, победивших вместе с Агнцем.

“Как пророчество, эта книга передает нам весть от Самого Бога, а не от людей. Подтверждение этому мы видим в первых трех стихах книги Откровение... Пророческий характер книги также указывает на то, что она открывает будущее.”

Следующий важный структурный элемент – использование во всей книге Откровение символов-септенеров (что означает «состоящий из семи»). Таких символов четыре: семь писем, семь печатей, семь труб и семь чаш. Эти символы составляют буквальные разделы, которые следует рассматривать

неразрывно. Все описания этих символов-септенеров вместе с вступлениями к ним составляют большую часть книги Откровение.

СВЯЗЬ КНИГИ ОТКРОВЕНИЕ С ВЕТХИМ ЗАВЕТОМ

Ни одна из книг Нового Завета не ссылается на Ветхий Завет так основательно, как книга Откровение. Она своими корнями уходит в ветхозаветную теологию и пророчество. Не понимая и не принимая этого факта, невозможно в полной мере постичь значение книги. Теология, язык и символизм книги Откровение тесно переплетаются с Ветхим Заветом, однако в них также всегда присутствует христологичность. Эта связь с Ветхим Заветом подтверждает, что Иоанн видел видения, похожие на те, которые были показаны ветхозаветным пророкам. Ему было легко описывать увиденное, используя язык и образ мышления Ветхого Завета, которые были ему знакомы.

ЦЕЛОСТНОСТЬ КНИГИ ОТКРОВЕНИЕ

Книга Откровение является целостной книгой. Одним из доказательств этому служит сложная взаимосвязанная структура книги. Часто при толковании одного отрывка книги Откровение используется другой. Например, упоминание в Откр. 11:7 зверя, выходящего из бездны, и в восьмом стихе великого города, который духовно называется Содом ➤

УЧЕНЫЕ ГОВОРЯТ...

и Египет, не совсем понятно в данном контексте. Однако если мы сравним эти тексты с главой 17, где приводится более четкое описание великого города и зверя, выходящего из бездны, то значение символов станет более понятным. В книге Откровение мы найдем много подобных примеров. Таким образом, целостность книги говорит о том, что во многих случаях она толкует сама себя, конечно же, с помощью аллюзий (лат. *allusio* – «намек» – стилистическая фигура, содержащая указание, аналогию или намек на некий литературный или исторический факт) на Ветхий Завет, проявляющихся в словесных, тематических и структурных параллелях с ветхозаветными текстами и контекстом.

НРАВСТВЕННЫЙ ДУАЛИЗМ КНИГИ ОТКРОВЕНИЕ

Одной из ведущих характеристик посланий и книги Иоанна является нравственный дуализм. Другими словами, это противопоставление добра и зла. Этот дуализм особенно наблюдается в книге Откровение, где раскрывается тема Великой борьбы, которая сосредоточена главным образом в 12-й главе.

ВАЖНЫЕ ТЕОЛОГИЧЕСКИЕ ТЕМЫ

В книге Откровение рассматриваются несколько теологических тем: власть Бога, Его справедливость, спасение, роль Христа в истории спасения, роль Церкви в Божьем

Плане спасения, роль откровения и пророчества в передаче важной вести о спасении, принятие личного решения в приготовлении к суду. Все эти темы тесно переплетаются.

“Грядущие события являются для нас обетованием, исполнение которого зависит от наших решений в настоящее время.”

Невозможно постичь Божью справедливость, не учитывая Его власти. Еще одна причина, почему следует провозглашать Его справедливость и праведность, заключается в том, что Он дарует спасение верующему через Кровь Христа, Агнца (Откр. 5:8-14; 7:10; 12:10, 11). Таким образом, все темы книги Откровение взаимодополняют друг друга.

СВЯТИЛИЩЕ В КНИГЕ ОТКРОВЕНИЕ

Для понимания книги Откровение также необходимо тщательно рассмотреть функции святилища и его роль в деле нашего спасения.

Иоанн неоднократно упоминает храм (Откр. 3:12; 7:15; 11:1, 19 и др.), а также различные предметы, использовавшиеся в святилище: семь светильников огненных, горящих перед престолом (Откр. 4:5); золотые чаши, полные фимиама (Откр. 5:8), золотую кадильницу (Откр. 8:3-5) и т. д. Также мы встречаем упоминание о священниках (Откр. 1:6; 5:10; 20:6) и описание некоторых ритуалов, совершающихся в святилище (Откр. 5:6, 9; 8:3-6). Повторяющееся описание Агнца и Его Крови само по себе уже указывает на образ, относящийся к святилищу.

ВЕСТЬ ХРИСТА В КНИГЕ ОТКРОВЕНИЕ

Лишь сбалансированный взгляд на толкование книги Откровение, при котором необходимо помнить об истинной цели данного откровения, сможет привести нас к верным выводам. Откровение было дано не только для Иоанна или семи церквей в Римской провинции в Азии, но для всех верных служителей Бога (Откр. 1:1), которые будут жить в определенный период времени до последнего суда. Эта весть должна подготовить их к грядущим событиям.

Книга Откровение вошла в канон Священного Писания не только как историческая книга, но как весть Христа Его народу. Если мы будем читать эту книгу, не учитывая, что это весть Христа, мы упустим из виду самое важное содержание книги.

Грядущие события являются для нас обетованием, исполнение которого зависит от наших решений в настоящее время. Именно к принятию таких решений нас постоянно призывает книга Откровение.

Самая значимая для нашего жизненного опыта часть книги — это письма Христа семи церквам. В них Христос обращается ко всем людям, живущим во всех веках.

Если мы будем использовать этот подход к изучению книги Откровение, обращая внимание на весть Христа к читателям, рассматривая это откровение в историческом контексте, к которому относится данное видение, учитывая развитие событий видения; если мы примем во внимание личный призыв к принятию правильных решений, то получим благословения, обещанные читателю в Откр. 1:3 и 22:7. Это должна быть цель изучения книги Откровение. Применяя верные герменевтические подходы к исследованию книги Откровение, мы сможем подготовиться к грядущим событиям.

 Эдвин Рэйнолдс, профессор
в теологической семинарии

Статья печатается в сокращенном варианте. Полную версию статьи см. в Журнале адвентистского теологического общества, 11/1-2 (2000): 261-276.

ОМАНИ САТАНИ

Сатана вдався до оман ще в Едемі. «Умерти – не вмере!» – сказав він Єві. Ці слова стали першим уроком сатани про безсмертя душі. Відтоді й до наших днів він вдається до цієї омани й робитиме це доти, доки Божі діти не будуть звільнені з полону.

Адам і Єва скуштували плід із забороненого дерева, і тоді Бог поставив біля раю Херувима і полум'яного меча, а перших людей вигнав із саду, щоб не спожили з дерева життя й не стали безсмертними грішниками. Плоди цього дерева увічнювали безсмертя.

Здається дивним, що сатані так легко вдалося примусити людину повірити, ніби Божі слова: **«Душа, що грішить, – вона помре»** (Єзек. 18:4) – набувають іншого значення, а саме: «Душа, що грішить, не помре, а вічно житиме в муках».

ЗУСИЛЛЯ САТАНИ

Сатана докладає особливих зусиль, щоб поширити оману, уперше сказану ним Єві в Едемі: «Умерти – не вмере!». Коли ворог ввів людей в оману, вони повірили, що людина безсмертна. Також сатана переконав їх, що грішники житимуть у вічних муках. Так він приготував собі дорогу, щоб діяти через своїх представників і виставляти Бога перед людьми мстивим тираном,

Котрий укидає до пекла всіх негідних, примушуючи їх вічно відчувати Його гнів. І коли вони зазнаватимуть невимовних мук і горітимуть у вічному полум'ї, Він із задоволенням дивитиметься на них. Сатана знав: якщо в цю неправду повірять, багато людей зненавидить Бога, замість того щоб любити Його та поклонятися Йому.

ІНШІ ОМАНИ

Наступна крайність, у яку під впливом сатани впадають люди, полягає в тому, що вони цілковито ігнорують правосуддя Боже та застереження, що містяться в Його Слові, вважаючи: оскільки Бог милосердний, то ніхто не загине, натомість усі – і святі, і грішники – будуть спасеними в Його Царстві.

За допомогою обману щодо безсмертя душі й вічних мук сатана ошукує ще один клас людей, примушуючи їх думати, що Біблія – не богонатхненна книга. Вони вважають, що ця книга навчає багато чого доброго, проте не

можна покладатися на неї й любити її, оскільки вона нібито проголошує доктрину про вічні муки.

Інший клас людей сатана змушує заперечувати існування Бога. Такі люди не можуть побачити жодної послідовності в характері Господа, про Котрого розповідає Біблія, якщо Він віддасть частину людства на страшні вічні муки. Тому вони заперечують і Біблію, і її Автора, вважаючи, що смерть – це вічний сон.

Існує ще один клас людей – боязких і сором'язливих. Сатана спокушає їх згрішити, а потім переконує в тому, що заплата за гріх – не смерть, а сповнене жахливих мук життя упродовж нескінчених віків вічності. Змальовуючи перед їхніми слабкими розумами перебільшені жахи вічного пекла, він захоплює їхню свідомість, і вони втрачають здоровий глузд. Тоді сатана та його ангели торжествують, а нечестиві й атеїсти об'єднуються, засипаючи християнство докорами. Вони стверджують, що таке зло – природний наслідок віри в Біблію та її Автора, хоч насправді воно є результатом прийняття популярної єресі.

СВЯТЕ ПИСЬМО — ОХОРОНА

Виникає запитання: чому всім цим оманам дозволено впливати на розуми людей, адже могутні Божі ангели могли б легко подолати ворожу силу? Бог знав, що сатана використовуватиме всю свою спритність, щоб знищити людину, тому Він подбав про написання Свого Слова, виклавши власні наміри щодо людського роду в такій простій формі, що навіть найслабші з Його представників можуть їх безпомилково зрозуміти. Давши людині Своє Слово, Бог старанно оберігав його від знищення сатаною, його ангелами або представниками. Тимчасом як інші книги знищували, цій судилося стати безсмертною. І перед наближенням кінця часу, коли сатана ще з більшою силою вводитиме людей в

оману, Біблія стане настільки доступною, що всі охочі зможуть мати її примірник та озброїтися проти обману й фальшивих чудес сатани.

Бог особливим чином оберігав Біблію. Слово Боже являє собою бездоганний ланцюг, у якому кожна частина поєднується з іншою та пояснює її. Правдиві шукачі істини можуть уникнути помилок, бо не тільки Слово Боже зрозуміло і ясно вказує на шлях життя, але Господь також послав Духа Святого як Порадника в розумінні відкритого в Слові шляху життя.

ЖИТТЯ АБО СМЕРТЬ

Бог пропонує людині життя або смерть. Багато хто бажає мати життя, але продовжує прямувати широким шляхом. Вони повстають проти Божого правління, незважаючи на те, що Він завдяки Своїй великій милості та співчуттю віддав Свого Сина на смерть за них. Тих, хто не приймає спасіння, Бог не зможе взяти на Небо, адже, опинившись у товаристві чистих, святих істот, вони почуватимуться надто нещасними, тому вони навіки загинуть. ▶

РОБОТА САТАНИ – ВИНАХОДИТИ НОВІ ОМАНИ

Сатана дивиться з великим задоволенням на тих, хто сповідує Ім'я Христа, однак міцно тримається за породжені ним омані. Його робота полягає в тому, щоб винаходити нові омані, а його сила й майстерність у цьому напрямку постійно вдосконалюються. Він спонукав своїх представників підбурювати людей до жорстокого переслідування і знищення тих, хто не бажав прийняти його омані. О, яких страждань і мук довелося зазнати дорогоцінним послідовникам Христа!

СПІРИТИЗМ

Учення про потойбічне життя приготувало шлях для сучасного спиритизму. Якщо померлі перебувають у присутності Бога та святих ангелів, володіючи знаннями, незрівнянно більшими за ті, які вони мали раніше, то чому б їм не повернутися на Землю, щоб просвітлювати й наставляти живих? Хіба можуть люди, котрі вірять у свідоме існування душі після смерті, відкидати те, що приходить до них як Божественне світло, передане прославленими духами? Цей канал, що вважається священним, використовує сатана для здійснення своїх планів. Злі ангели, які виконують його повеління, з'являються людям як вісники зі світу духів. Сатана спонукає людей думати, що вони нібито спілкуються з душами померлих, однак їхній розум перебуває під його чаклунським впливом.

Він має здатність навіть відтворювати вигляд їхніх померлих друзів. Підробка досконала: зовнішність, мова, інтонація відтворюються з дивовижною точністю. Багато людей утішаються, отримавши запевнення, що дорогі їм люди насолоджуються небесним блаженством, і, не підозрюючи про небезпеку, прислухаються до звабливих духів і наук бісівських.

НАМІР САТАНИ – ПІДІРВАТИ ВІРУ У СВЯТЕ ПИСЬМО

Коли люди починають вірити, ніби померлі справді повертаються для спілкування з ними, сатана викликає появу тих, хто зійшов у могилу неготовим. Вони заявляють, що щасливі на Небі й навіть займають там високе становище; у такий спосіб поширюється хибна думка про те, що немає жодної різниці між праведником і нечестивими. Часом удавані прибульці зі світу духів висловлюють застереження й попередження, котрі збуваються.

Завоювавши таким чином довір'я людини, вони пропонують такі вчення, які підривають віру у Святе Письмо. Імітуючи глибоку зацікавленість у щасті своїх друзів на Землі, вони намагаються навіяти їм найнебезпечніші омані. Той факт, що вони часом говорять правду, а іноді можуть передбачити прийдешні події, надає їхнім словам правдоподібності; багато людей охоче приймає їхні лжевчення й довіряє їм настільки беззастережно, ніби це найсвятіші істини Біблії. Божий Закон усувається, Духом благодаті нехтують і кров Заповіту не вважається святинєю. Духи заперечують Божественність Христа і навіть ставлять Творця на один рівень із собою. Ховаючись таким чином під новою маскою, великий бунтівник продовжує свою розпочату на Небі війну проти Бога, котра триває на Землі вже майже шість тисяч років.

Багато людей намагається пояснити спиритичні прояви лише шахрайством і спиритністю рук медіума. І хоч ошуканство справді часто видають за реальні явища, однак спостерігаються й дивовижні прояви надприродної сили. Таємничий стукіт, із якого сучасний спиритизм почав своє існування, не був наслідком людської спиритності й винахідливості, натомість прямою дією злих ангелів, які таким чином започаткували одну з найуспішніших оман, котра веде людські душі до загибелі. Багато хто потрапить до пастки через віру в те, що спиритизм є лише шах-

райством, але зіткнувшись віч-на-віч із проявами сили, яку не можна не визнати надприродною, вони будуть ошукані, прийнявши їх за велику силу Божу.

Такі люди залишають поза увагою свідчення Святого Письма щодо здатності сатани і його посередників чинити чудеса. Саме з допомогою сатани чарівники фараона були спроможні підробити Божі чудеса. Апостол Іван, описуючи чудодійну силу, яка виявиться в останні дні, говорить: **«І робить великі чудеса, так що і вогонь зводить з неба на землю перед людьми, і обманює мешканців землі ознаками, які дано йому робити»** (Об'явл. 13:13, 14). Тут ідеться не про шахрайство. Люди зваблюються не видимістю чудес, а справжніми чудесами, які звершують представники сатани.

«І робить великі чудеса, так що і вогонь зводить з неба на землю перед людьми, і обманює мешканців землі ознаками, які дано йому робити.»

(Об'явл. 13:13, 14)

ЧАКЛУНСТВО В СУЧАСНІЙ ФОРМІ

Уже саме слово «чаклунство» в наші дні викликає презирство. Твердження про те, що люди можуть спілкуватися з нечистими

духами, вважається байкою з похмурого Середньовіччя. Проте спіритизм, що налічує сотні тисяч, а то й мільйони прихильників, який проклав собі шлях у наукові кола й заповнив церкви, який з прихильністю приймають у законодавчих органах і навіть у королівських палацах, — ця грандіозна омана є відродженням у новій формі чаклунства, засудженого і забороненого в минулому.

У наш час сатана ошукує людей так само, як ошукав Єву в Едемі, запалюючи в нас жагу до забороненого знання.

«І станете ви, немов Боги, — заявляє він, — знаючи добро й зло» (Бут. 3:5). Про мудрість, яку пропонує спіритизм, апостол Яків писав: **«Це не та мудрість, що сходить згори, але земна, душевна, бісівська»** (Якова 3:15).

Князь темряви з його винахідливістю майстерно пристосовує свої спокуси до всіх людей незалежно від їхнього суспільного становища чи культури. Він діє з **«усякою оманою неправди»** (2 Сол. 2:10), щоби підкорити собі синів людських, однак може досягнути своєї мети тільки тоді, коли вони добровільно поступляться його спокусам. Ті, хто підкоряється його владі, потураючи гріховним рисам свого характеру, погано усвідомлюють, куди їх запровадить цей шлях. Спокусник губить їх, а потім використовує, щоб губити інших.

Хто бажає встати в цей небезпечний час, той повинен розуміти свідчення Святого Письма щодо природи людини та її стану після смерті, бо в недалекому майбутньому до багатьох прийдуть диявольські духи під виглядом улюблених родичів або друзів і звичатимуть їм найнебезпечніші єресі. Ці відвідувачі впливатимуть на наші найніжніші почуття й робитимуть чудеса, аби підтвердити свої претензії. Нам необхідно бути готовими протистояти їм біблійною істиною: мертві нічого не знають, а ті, хто з'являється під їхнім виглядом, є диявольськими духами.

ПРИТЧА ПРО БАГАЧА І ЛАЗАРЯ

«Сталося, що бідний помер, і віднесли його ангели на лоно Авраама; помер же й багатий, і його поховали. І, терплячи муки аду, він звів свої очі й побачив здалека Авраама та Лазаря на його лоні».

(Луки 16:22, 23)

Слід пам'ятати, що мета цієї притчі – зіставити можливості нинішнього життя та їхнє використання з нагородою в житті майбутньому. Вічна доля людини визначається в момент її смерті та залишається незмінною, тому ми повинні належним чином використовувати теперішнє життя, якщо бажаємо насолоджуватися перевагами майбутнього. Розповідаючи цю притчу, Христос використовує образну, символічну мову.

Ті, хто вважає цю притчу реальною історією, а не алегорією, повинні зауважити: якщо багач буквально, перебуваючи у фізичному тілі, мучиться в пекельному вогні, то й Лазарь був віднесений на Небо у фізичному тілі. Однак як тіло Лазаря, так і тіло багача лежать у могилі, повернувшись до пороку, з якого вони й були створені (див. Бут. 2:7; 3:19; Екл. 12:7).

Грецьке слово хадес (ад) означає «могила» або «смерть» (див. Матв. 11:23). Хадес – це місце перебування всіх мертвих до дня воскресіння. Муки, про які йдеться в досліджуваному вірші, означають сильне страждання й занепокоєння. Ідея про те, що після смерті люди вирушають до місця, де вони терплять муки, суперечить Святому Письму, яке ясно навчає, що **«померлі нічого не знають»** (Екл. 9:5; Псал. 146:4). Сам Ісус порівнював смерть зі сном (Івана 11:11, 14).

Стверджувати на підставі цієї притчі, ніби Христос навчав, що після смерті нечестиві потрапляють до місця мук, означає представляти Його таким, Котрий суперечить Своему вченню та вченню Біблії в цілому. Саме у «вогняній геєні» грішники зазнають мук (Матв. 5:22), а не в хадес. Це станеться після другого воскресіння мертвих, тобто воскресіння нечестивих.

Отже, ідея притчі така: у момент смерті утворюється «велика безодня», тобто долю людини змінити вже неможливо (Луки 16:26). Спаситель також підкреслив, як важливо, щоб віра ґрунтувалася на Святому Письмі. Він особливо наголосив на цьому: **«Вони мають Мойсея та пророків», але «якщо Мойсея і пророків не слухають, не повірять і тому, хто з мертвих воскресне»** (вірші 29, 31). Цікаво, що Ісус воскресив Лазаря з Вітанії, але юдеї так і не повірили в Христа, як Він і передбачив (див. Івана 12:10, 11).

СЬОГОДНІ ТИ БУДЕШ ЗІ МНОЮ В РАЮ?

**«А Він сказав йому:
Запевняю тебе: сьогодні
ти будеш зі Мною в раю!»**

(Луки 23:43)

Багато хто використовує цей текст, щоб довести: викуплені відразу після смерті потрапляють у рай. Однак Ісус не міг дати такої обіцянки, оскільки Він Сам сказав Марії на третій день, недільного ранку, коли воскрес: **«Не доторкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до [Мого] Отця. Іди до Моїх братів і скажи їм, що Я іду до Мого Отця і вашого Отця, до Мого Бога і вашого Бога!»** (Івана 20:17).

У чому ж тоді проблема? Річ у тім, що двокрапку між словами «тебе» і «сьогодні» поставили перекладачі. У стародавньому грецькому тексті Євангелія взагалі немає жодних розділових знаків. У ньому досліджуваний вірш мав такий порядок слів: «Запевняю тебе сьогодні ти будеш зі Мною в раю!». Оскільки прислівник «сьогодні» (гр. семерон – сьогодні) іде відразу після дієслова «запевняю», це може означати,

що воно має тісніший граматичний зв'язок саме із цим дієсловом, а не з дієсловом «будеш». Таким чином, двокрапка має стояти так: «Запевняю тебе сьогодні: ти будеш зі Мною в раю!».

Розкаяний розбійник просив, щоб Христос згадав його, коли прийде в Царство Своє. Ісус навчав Своїх учнів молитися: «Нехай прийде Царство Твоє». Таким чином, коли Його Царство прийде в майбутньому, прохання розбійника буде виконане. Ісус також сказав: **«А воля Того, Хто Мене послав, – [Отця], – є та, аби все, що Він Мені дав, Я не втратив, але воскресив це останнього дня. Воля Мого Отця є та, щоб кожний, хто бачить Сина й вірить у Нього, мав вічне життя, – і Я воскрешу його останнього дня»** (Івана 6:39, 40).

Библия — это наша морская карта в бурном море жизни. Это наш путеводитель, показывающий нам дорогу к вечным обителям и характер, который мы должны иметь, чтобы поселиться в них. Нет другой такой Книги, внимательное чтение и изучение которой так возвышало бы и укрепляло разум.
